

The Holy See

JUBILEJSKA AUDIJENCIJA

KATEHEZA

*Dvorana Pavla VI.
Subota, 1. veljače 2025.*

[Multimedia]

Nadati se znači osvrnuti se. Marija Magdalena

Draga braćo i sestre,

Jubilej je za ljude i Zemlju novi početak; sve se mora sagledati kroz prizmu Božjeg sna. A znamo da riječ „obraćenje“ ukazuje na *zaokret*. Sve se, konačno, može vidjeti iz druge perspektive pa tako i naši koraci idu prema novim ciljevima. Tako se rađa nada koja nikad ne razočarava. Biblija opisuje to na mnogo načina. I za nas same je iskustvo vjere bilo potaknuto susretom s ljudima koji su se znali promijeniti u životu i, tako reći, ušli u Božje snove. Naime, premda je u svijetu toliko zla, možemo razaznati onoga tko je drugačiji: njegova veličina, koja se često podudara s malenošću, upravo osvaja.

U evanđeljima lik Marije Magdalene zato odskače od svih ostalih. Isus ju je izliječio ljubavlju (usp. *Lk 8, 2*) i ona se promijenila. Braćo i sestre, ljubav mijenja, ljubav mijenja srce. A Mariju Magdalenu je ljubav vratila u Božje snove i postavila nove ciljeve na njezin put.

U Ivanovu Evanđelju opisan je njezin susret s Uskrsim na način koji nas potiče na razmišljanje. Nekoliko puta se ponavlja da se Marija *obazrela*, okrenula. Evanđelist dobro bira riječi! Marija, uplakana, najprije je pogledala u grob, a zatim se okrenula: Uskrsli nije na strani smrti, nego na strani života. Može ga se zamijeniti s nekim od onih koje susrećemo svaki dan. Zatim, kada čuje svoje ime, u Evanđelju se kaže da se Marija ponovno okrenula. I tako raste njezina nada: sada

vidi grob, ali ne više kao prije. Može obrisati suze iz očiju, jer je čula svoje ime: samo ga njezin Učitelj tako izgovara. Stari svijet kao da je još uvijek tu, ali ga zapravo više nema. Znamo li mi kad osjetimo da Duh Sveti djeluje u našem srcu i osjetimo da nas Gospodin zove imenom prepoznati Učiteljev glas?

Draga braćo i sestre, od Marije Magdalene, koju predaja naziva „apostola apostolorum (apostolica apostolâ)“, učimo se nadi. U novi se svijet ulazi *obraćenjem koje doživljavamo više no jednom*. Naše putovanje stalni je poziv na promjenu perspektive. Uskrsli nas vodi u svoj svijet, korak po korak, pod uvjetom da si ne umišljamo da već sve znamo.

Zapitajmo se: znam li se *okrenuti* i gledati stvari iz drugog kuta, različitim očima? Imam li želju za obraćenjem?

Pretjerano samouvjeren i ohol ego sprječava nas da prepoznamo Uskrslog Isusa: i danas, naime, on se svojim izgledom ne razlikuje od običnih ljudi koji nam lako ostaju iza leđa. Pa čak i kad plaćemo i očajavamo, okrećemo mu leđa. Umjesto da gledamo u tamu prošlosti, u prazninu groba, od Marije Magdalene učimo se okrenuti životu. Tamo nas naš Učitelj čeka. Tamo se izgovara naše ime. Zato što u stvarnom životu ima jedno mjesto za nas, uvijek i posvuda. Ima mjesta za tebe, za mene, za svakog pojedinog. Nitko ga ne može uzeti, jer je oduvijek bilo zamišljeno za nas. Ružno je, kako se kaže u narodu, ružno je ostaviti stolicu praznu. To mjesto je za mene, ako ga ja ne zauzmem... Svaki pojedinac od nas može reći: ja imam jedno mjesto, ja sam jedna misija! Razmislite o tome: koje je moje mjesto? Koje je to poslanje koje mi Gospodin povjerava? Neka nam ta misao pomogne zauzeti hrabar stav u životu. Hvala.